

IZAKI GARDENAK

Poparen eta rockaren arteko mugan

IZAKI GARDENAK

GASTEIZKO JIMMY JAZZ ARETOA

AZAROAK 12

Hurrengo kontzertuak:

Azaroaren 20an: Jai-Zale taberna (Arrasate)

Azaroaren 27an: Victoria Eugenia Club (Donostia)

Jon Aranburu Artano

@jonaranburu

ARGAZKI PRESS

Ostegunetan Euskal Herriko taldeen kontzertuak jarrita, ez da jakiten inoiz jendea *Kutxitik* ateratzea lortuko duen taldeak, ala merezi baino jende gutxiagoren aurrean jo beharko duten. Kasu honetan, mugitu gintuen Izaki Gardena-ek; etxean jotzen ari ziren seinale.

Kontzertua *Aurri Gara* laneko lehen bi kantuekin hasi zen, eta horrek disko osoa segidan entzungo genuela pentsatzerako eraman bagintuen ere, hirugarrenarako *Amaieratik hasi* lanetik tiraka hasi zen Jon Basaguren eta koadrila. Eta hemen hasi ginen nabaritzen aurreko bien eta aurkezten ari ziren lanaren arteko aldea.

Poparen eta rockaren arteko muga lauso horretan dago Izaki Gardena-ekin soinua, eta *americana* etiketa zabala ere jarri izan zaio maiz. Bada, kaleratu berri duten *Aurri Gara* honetan poperantz gehixeago lerratzen dira kantuek. Eta nago horretan gitarrak-jotzaile aldaketak eragin duela: Joseba Baleztena, lehengo gitarrak-jotzailearen estiloa rockeroagoa

zen; oraingo Eneko Lezaren gitarrak konponketak soilagoak dira, ez dira hainbeste nabarmentzen.

Kontzertuak aurrera egin ahala, disko guztietako kantuek joan ziren agertzen. *Itsasargi*ak bakarra jo zuten, *Ni naiz* izenekoa, *americana* kutsu nabarmena duen kantua, eta publikoak taldearekin batera kantatu zuena. Jo ohi duten kanturik rockeroena, berriz, Hala Bedi Irratiaren 30. urteurrenako bildumarako egin zuten Ruper Ordorikaren *Ene begiek* kantua bertsioa, bakarka jo zuten Basaguren, ahotsarekin erakustaldia emanda. Bueno, ahots erakustaldia kontzertu osoan zehar egin zuen eta emanaldi guztietan egiten du Basaguren; izan ere, badu eta horretarako gairik.

Egia da, baina, taldearen hasierako kontzertuetan baino gutxiago "erakusten" duela, orain neurtuago dabilena. Diskoaren aurkezpenean hala esan zuten: "Zerbait erakusten aritu beharrean, zerbait on egin nahi nuen". Eta

ondo dabilzala, besteak beste, *Piztiak somatu gaituzte* kantua nabaritu genuen, Jonen ahotsa Eneko Leza eta Libe Garcia de Cortazar teklatu jotzailearekin batu zirenean. Ze estribillo dotorea! Dударik gabe, diskoko eta kontzertuko kanturik borobilena.

Ordubete inguru zeramatela, azken kantua iragarri zuten, eta *Horma eta haizea* kantua jotzeari ekin. Tom Petty! egin nion aldamenekoari; eta berak baietz, bazuela kutsua. *Aurri Gara* kanturik gitarreroena jo, Jimmy Jazzeko kamerinoetara sartu-atera egin, eta *Nora ezean* kantuekin agurtu gintuzten.

Amaitu berritan, beste pare bat kantuek gustura entzungo genituen sentsazioarekin, salmahaira gerturatu eta diskoa eskutan, buelta kalera. Ondorengo egunetan, diskoa entzunda, zuzenekoan baino soinua rockeroagoa duela iruditzen zait, eta ez da batere ohikoa. Agian, bigarren aurkezpen kontzertua izaki, gehiegi eutsi zioten... Beste kontzerturen batera zoaztenok, esango duzue. ■